

Ca-Nostra

*** ANY QUART NÚM 164 *** QUINZENARI POPULAR *** INCA, 16 DE NOVEMBRE DE 1911 ***



Imatge de Santa Maria la Major
que se venera a nostra
Iglesia Parroquial

Entre lesimatges antiquíssimes que se veneren a Mallorca y que segons la tradició foren trobades pels cristians després de la conquesta de Mallorca, una de les més ayroses y ben tallada es, sens dupte, la que guarda, com a tresor inepreciable, nostra Parroquia, bax del titol de **Santa Maria la Major**; nom gloriós que li doná el Papa Clement XII en un breu dia 13 de Juny de 1731, pres d'una de les principals bacíliques de Roma, famosa pel seu origen, historia y reliquies qu'estorja.

Pel Patrocini de Maria Santíssima la Ciutat d'Inca celebra la festa a la seua Titular Parroquial, **Santa Maria la Major**. CA-NOÏTRA, que tots els anys li ha dedicat un recort d'amor y veneració, enguany per obsequiarla, hem volgut publicar un fotogravat de tal preciosa imatge, qu'hem fet confeccionar, per fer girar els ulls a nostros lectors envers d'ella, perque l'estimin y l'invoquin, com l'estima el poble d'Inca que acaba de solemnisar la seua festa ab entusiasme y alegria.

Sentiments d'una Mare

*Ja han aclucat els ulls. Lliberts de penes
dormen ab sò tranquil els meus fillets:
ni un núbol en llurs ànimes serenes,
ni una boyra en els fronts, llampantsy nets.*

*Quant rendits per la sòn els ulls tancaren,
¡com contemplarlos a mon cor es grat!
Bells somnis altre temps m'afalagaren,
però es més dolça avny la veritat!*

*Tres son mos fills. Ab llur plorar o riure
fan sol y pluja per ma vida en flor.
¡Oh Deu del cel! ara comens a viure
ab quatre vides bategant mon cor.*

*La nina es un encant. Alegre, activa,
mou falaguera sos sedosos rulls:
tè sét anys, y del seny la flama viva
brilla ben clara dins sos negres ulls.*

*Qu'un dia puga veuréla donzella,
y après d'esposa amant, mare felis
en nova llar, com amorosa estrella
que hi escampi clarors del paradís.*

*Cresca devant mos ulls en companyia
dels seus dos germanets rossos y bells,
purs com liris naxents al trench del dia,
ab la vivesa d'axerits aucells.*

*Ja'l petit sos bracet al coll m'enllassa;
no parla encara, y ja'm demostra amor...
Quant resa el major, ia gent qui passa
diu qu'es un àngel per son bell candor,*

*—Perdonaume, mon Deu, si desitx vida
per navegar dins exa mar de mel...
Mes... si la ditxa, al món, es prest finida,
si la ventura sols se troba al cel.*

*Ja es prou per que me senti venturosa
pensar qu'ab mos fillets al cel m'en vaig...
¡Feisme'n una volada gloriosa
de mon niuet de rossinyols de Maig!*

MARÍA ANTONIA SALVA.

LO QUE MOS INSPIRA UN DISCURS

(D'UN MESTRE D'INCA)

V.

¿ESPERANSES?

Ja diguerem en el darrer article, que noltros som ben partidaris de lo que's diu *urbanisació* de la ciutat, en el sentit de que's fassen obres profitoses, de vertaderes ventatjes pràctiques y que servesquen per tohtom; y no obres de molt de tò y molt de renou y que no servesquén casi per res.

El Sr. Gelabert indica altres millores, com l'engrandiment de plasses y el teatre, respecte de les quals parlarem en altres articles independents d'aquexa serie que volem acabar avuy per no ferla massa llarga; y cuant venga s'hora ja direm lo que hi trobam demunt aqueis punts y altres que'n tenim anunciats.

Lo que no volem passar per alt es lo de

ses escoles.

Te moltísima de raó el Sr. Gelabert quant demane nous edificis per escoles públiques de primera ensenyansa, y quant diu qu'avuy encare no'n tenen a Inca.

Y sino que ho diga el mateix Sr. Gelabert si el local que li han donat per fer escola arriba ni de bon tros á la mitad de lo que hauria d'esser.

Y axó que segons diuen, es lo milloret d'Inca; perque está arreglat de nou, y no mal distribuit!

Però que hi han de fer si es insuficient; si tan mateix no basta; si ni'l mestre té per habitar l'espai y comoditats que'l seu càrrech exclama; ni els alumnos disponen del lloch indispensable, ni dels metres cúbichs d'aire que son precisos perque sien higièniques les sales de clase?

Si va a dir la veritat no han dades proves de gran acert, ni de gran entusiasme per la cultura, ni de gran interés per l'aducació, y salut de l'infancia els qui governant el poble y gastant en coses de menos importancia els fondos que tenien y els que no tenien, per arreglar escoles públiques no ha pogut gastar lo que'l cas reclamava y l'estat d'Inca exigia.

Y si axò es lo millor ¡qu'han d'esser ses altres!

Val mes que no'n parlem. Perque si'n parlasses hauriem de dir lo qu'es s'altre escola pública de nins; y sobre tot lo qu'es l'escola pública de nines que l'Ajuntament té arrendada ja fa anys, y á pesar de que salta á la vista que no té condicions ni d'higiene, ni de capacidad, ni de comodidad per la mestra, ni dels servicis indispensables á un establiment de tal clase, continua pagant la renda, per l'únich motiu, a n'el pareixer, de que la puga cobrar el propietari, ó no sabem per quin; lo cert es que com qu'estiguen privats de cercar locals millors y aferrats a n'aquests no'n saben sortir, y el sostenen vulgues no vulgues.

Está molt a n'el seu punt el desitg del Sr. Gelabert quant indica que s'haurien de fer edificis nous per escoles públiques.

Lo que mos sorpren á més no porer es que un homo com el Sr. Gelabert que veu d'aprop les coses, pogués ni tan sols sospitar que certes persones haguessen d'esser les indicades per fer les millores qu'ell desitja.

¡Per amor de Deu! Quant se té de l'ensenyansa l'idea qu'han demostrat tenir, ¿quines esperances porem tenir en elles?

Y lo que deim de l'ensenyansa ho porem dir de l'higiene; y no porem dir de l'urbanisació y de l'obligació d'impedir el joch; y de l'observancia del descans dominical y per ventura de la moral y tot.

Que pot fer de profit qui desatenen tot aixó?

Y no se diga que la voluntat es bona, pero els medis no hi arriben: que algunes d'aquelles millores eligeixen gastos y l'ajuntament havia de fer economies.

Perque axò es lo que noltros voldríem veurer: les economies qu'ha fetes l'ajuntament, y el *superavit* qu'ha tengut desde 1er. de Janer de 1910 fins á l'hora present.

Sería segurament un estudi curiós examinar els contes, y veurer en que s'han empleats els dobbés y veurer, més qu'els auberans, els objectes en que s'han gastats.

Axí per ventura sabríem si el desitg de fer economies es estat el vertader causant de que els que havien de fer millores deixassen de ferles.

Lo que's per are y mentres no's demostrí lo contrari son molts els inquieters, que pensen y pensarán que'l motiu real es l'abandono y tal vegada coses pitjors.

Noltros no ho hem de decidir ni judicar, però hem de dir francament que no tenim esperances de cap clase en personal així; y pensam que les millores qu'una ciutat necessita, les que noltros voldríem y les que'l Sr. Gelabert vol les han de fer homos d'una altre casta.

Dr. X.

Tradicions Populares

Mallorquines

S'OGUER DE SA LLFPASSA (1)

Aquests guardians de *sa Llepassa* pareix qu'anaven uys espolsats ferm.

Se conta un altre pas d'un oguer que hi havia, que no us fassou contes que no'u sia gustós y que no valga sa barba d'un soldat.

Idò diuen qu'una vegada l'homo tenia ses egos dins un seimenter; y, com se'n tení, se veu, enrevoltat de quatre o cinc moracos per l'estil d'aquells que Sent Jaume té bant de ses potes des seu cavall.

S'escomesa que li feren es polissons, va esser:

—¡Hala! ¡anem ab noltros!

—¡Anem! diu s'oguer tot rabent.

Y ja son partits cap a mar, y no s'en podien avenir aquells que l'aguessen tengut tan bo de ginyar.

—Escoltau diu s'oguer, com hagneren caminades una xixantena de passes. ¿Sabeu qu'havía pensat?... Que mos ne podríem anar cualcant.

—Y com? diuen es moros.

—Demunt ses egos, diu ell.

—Y ¿que son colcadores?

—¡No han d'esser! .. ¡Com a xotets!

Es moros qu'anassen cansats, que'ls hagués agafat puput, que fossen poch caminants, fos lo que fos, se posen demunt un ego perhomo.

—¿Y que deis ver que no alsen es qualque pich? deyen com s'hi posavan.

—No hi ha que tenir ansia, diu s'oguer. Però no res: perque vos fuge sa mica de rezel que pogueu tenir, ¿sabeu que farem? ¡vos fermaré ses comes ab una corda que pas per devali sa panxa de s'animal, y axí per bé que boveig y esparoneig, may vos porá tomar. ¡Ja sería el dimoni si vos tomava!

Es moros trobaren qu'havía tenguda bona idea, y se dexaren fermar ab tota sa lealtat del món.

S'oguer derrera ses egos sempre feya cor-

(1) La'm contaren mos amichs corals D.^a María Antonia y D. Francesch Salvá, de sa Llepassa, qu'eren sentits outar com eran petits.

da, y a les hores sis o set brasses, y li varen caure com un bunyol dins la izel.

¿Que me'n direu? Ell com los tengué fermats, ja es partit a donar garrotades a n'aquelles egos, y garrotades y més garrotades, pe ò tan a ferir com sabia y ab tota sa forsa.

Com elles se sentiren aquelles pessigoyes, arraucan de quatres, y bones alsades de cul, empinades, y llongos de costat, y de d'allà, tant com en podien treure, per dins, mates, per dalt timbes, per aquella mala peija del dimoni.

A n'es moros ab ses primeres satsades ja los verem comes al ayre y ab so cos perjant pes mitx de ses comes de ses egos, y bones sondroyades, y tupa-tatup ab so cap-per dins ses mates, ravells y romaguers, y per dalt timbes y sobams.

Y sa corda que no se rompia ni se desfeya, perque era ben revenguda y s'oguer havia fermat fort.

Y ses egos de d'allà, y ells bones carabasotades, y cops blaus, y arregussades de pell, y breverols, y trenchis, y sauch per llatch.

Sobre tot, com foren devers es sementer de na Forana sa corda s'arribà a desfer o se va rompre.

Es moros, més de mitx morts, axí com pogueren, s'axicaren flastomant y renegant. Troban un cocó al raset d'aygo, se rentan ses ferides y les s'embenen una mica.

Aquest cocó per axó encara se diu *es cocó des moro*.

Fentse trons de s'oguer, que ja no sabian per hont parava, maleint s'hora que s'eren deixats fermar, rancatjant rancatjant y de la banda de la banda, collaren cap a sa galiota, y ja fonch ben vespre com hey varen esser.

Allò se va sonar entre's moros, y ab aquests passos des pastor y de s'oguer, s'escalivaren per molts d'anys, y se'n guardaven com de caure d'acostarshi gens devers sa Llapassa.

ANTONI M.^a ALCOVER, PRE.

Escapulons

FFSTA PATRONAL

Dia 26 d'aquex mes el Circol d'Obres Catòliques d'Inca celebrará festa patronal. Ab tal motiu hi haurá vetllada literària, aon dirigiran la paraula Mossen Joan Quetgles, D. Joseph Font y Arbós y tal vegada el Sr. Bèrgamo de Palma.

NOVES CAXES RURALS

A les moltes que ja hi ha establertes a dins Mallorca hi ha que afagihí una a Marratxí, organisaada per Rnt. Cura Párraco d'aquell poble Mossen Andreu Pont y Llodrà, que, segurament, contrarrestará l'acció socialista qu'allà está un poc treballada.

A Sa Pobra també n'ha fundada un'altra d'ont es President y l'ànima nostre amic D. Rafael Torres Abvocat, y que du punt de partida de decantar l'usura y fer bon servicis a la gent agrícola d'aquella afanyosa població.

UNA FIOLA DE LA CAXA DE PETRA

Entre'ls socis de la Caxa Rural de Petra s'es fundada una secció per assegurar el bes-

liá de feyna baix l'abvocació de Sant Antoni Abat.

Consistex en que si un animal assegurat se posa malalt o se mor es indemnizat dels perjudicis obtenguts y per axó hi ha els seus estimadors y la seua Junta Administrativa.

Ab una patita cuota que'ls socis paguen s'allib'eren de no quedar mitx arruinats, sobretot els pobres, si tenen de gracia de sa bisti.

Publicacions Rebudes

Flors de Tardor, per D. Antoni Gelabert y Cano ab un pròlec de Mn. Llorens Riber Mestre en Gay Saber.

Pequeño Catecismo del Santo Matrimonio pel Rnt. P. J. Hoppenot,

Genio Corto per Miquel Alvares Chape.

La Moda a las Puertas del cielo, per idem.

A n-els nombres vinents ne parlarem detalladament.

Cronicó d'Inca

Dia 5—La Junta del cens electoral proclama reigidors del Ajuntament d'Inca segons l'article 29 de la Lley electoral a n-els candidats que s'han presentat; tres conservadors y quatre lliberals.

D. Antoni Amer Sastre, Conservador

D. Pere Batle, id.

D. Miquel Amengual Janer, id.

D. Antoni Ramis Salas, liberal.

D. Pau Truyol Beltran, id.

D. Joseph Pujol Martorell, id. y D. Joan Noguera, id.

Tots son reelegits manco els Srs. Pujol y Truyol que ho son per primera vegada.

—Es la tercera fira d'Inca. Molta gent, molt de bastiá mulá y porquí, moltes juguetes, molts de grans, molts de torrons y molt de tot. El blat ha pujat un poc, se paga a 18 ptes. la cortera.

Se fa una novellada sentintse un renou escandalós que fa'l poble soberá. Ja deu esser dolenta. Efectivament, un qu'en surt mos diu qu'el públic no té sanc, qu'es el més pacífic del món.

Dia 6—Arriba y se monta a nostra imprenta una minerva nova titulada *La Predilecta*, molt moderna pel seu maquinisme y que va molt dolsa y fa uns treballs magnífics. Ara l'editor de CA-NOSTRA ja podrá quedar molt bé en los seus parroquians presentant treballs nets y artístics, aviat y en economia, y qui no hu creu que'n duga de feyna y veurá com no ponderam. ¡Visca el progrés!

Dia 11—Ha mort avuy dematinada D. Salvador Real, melje qu'a n-el seu temps era de molta anomenada. La seua mort es estada molt sentida, y més perque anit passada encara sorti a la tertulia sá y bo. Al cel lo vejem.

—Llegim qu'a n-el certámen científic-literari, celebrat enguany a n-el Seminari, son estat premiats dos seminaristes d'Inca: n'Andreu Caymari ha obtengut un premi, un accésit y una menció honorífica; y en Bartomeu Cantallops un accésit.

Que los sia enhorabona.

—Avuy han comensades les coranta hores de Santa Maria la Major. A sortida de completes se fan els tradicionals fogarons devant els portals de totes les cases d'Inca.

Dia 12—Festa de *Santa Maria la Major*. Els carrés aparexen emmurtats y se despert el dia entre les repicades del campanar per la gran diada. La Comunió General es concoraguda. A l'ofici major celebra el Rnt. Arci-

prest, se canta una partidura d'en Perossi, predica Mn. Servera de Palma fent resaltar la nota patriota baix del mantell de Maria. Presidex el Sr. Batle ab l'Ajuntament y fa els honors de la capte el distingit senyor D. Nicolau Siquier, capiller de la Titular. Al vespre matines, Te-Deum d'en Tortell, Laudes, sermó y doració de nostra *Moreneta* cantantse els seus himnes.

Dia 13—En l'encierro de los corante hores després del trissagi cantat, el sermó y l'estació solfatjada, se fa la processó aont se ven lluir la vesta militar y les persones més distingides de la Ciutat que duyen rumboses atxes. Portava el Vericle el Sr. Rector Mn. Barnadi Font, servint de diaca y subdiaca respectivament Mn. Francesc Mir Rector de Sant Miquel de Palma y el Superior de Franciscans P. Cerdá.

—El poble fa molts de comentaris sobre motius d'escándol. ¡Ay aquests escandalosos! deya el Bon Jesús, valdria més que los pensassen una pedra de moli y fossen tirats dins mar.

Dia 16—Hi ha canvi de batallons a n-el regiment d'Inca destacat part a Palma y part a Inca.

—Favorit per un dia espléndit se verifica la fira del *Dijous Bò* ab una concurrencia grossa de tot. No hi ha que darli voltes, es la fira més important de Mallorca. A les fondes y cases de menjar se veren apurats per massa truy fins a n-es punt que hi va haver bandes que tengueren que tancar les portes del carré. Les plasses estaven plenes fins avessar de parades de tota casta.

Els porcs se pagaven a 12 y 13 ptes. l'arrova, el bessó 103 ptes. quintá, el blat a 17 ptes y les faves a 18 sa cortera.

† Nostros Amics Difunts

Mestre Jaume Coli, germá de Mossen Joan, juntament en la seua bona esposa ploren l'ausencia de la seua preciosa Ayneta, nina de 9 anys que després de curta malaltia ha volat al cel.

Acompanyam a la cristiana familia de la finada en la seua angunia, desitjant que la conformansa aviat mitigi les seues penes.

DOCUMENT SIMPORTANTS

Nunciatura Apostólica

Madrid, 28 de Octubre de 1911.

Rdo. P. Gabriel Palau, S. J.

Barcelona.

Rdo. y muy estimado Padre: Voy siguiendo con verdadero interés, paso a paso, el desarrollo de la ACCIÓN SOCIAL POPULAR española, y con gran satisfacción contemplo las muestras incansables de su actividad en el campo católico-social.

A pesar de esto, ¡cuán grande es aún el campo que le queda por conquistar! Hago, pues, los más fervientes votos para que todos los católicos, correspondiendo á lo que exige de ellos el malestar de nuestra época, se man y den su nombre á tan benemérita asociación a fin de que se extienda por todas partes para bien de la Religión y del orden social.

Las alabanzas que ha merecido repetidas veces del celosísimo Episcopado español, son prenda segura de la bendición de Dios y presagio feliz de mayor abundancia de frutos.

Attº. y affmo. S. S.

A. ARZOB. DE FILIPOS.
Nuncio Apostólico.

Curia Generalicia de los clérigos Regulares

Por un Decreto Pontificio de 15 de Octubre firmado por Su Emiaencia el Cardenal Vives, Prefecto de los Religiosos, ha quedado constituida *ad nutum Sanctae Sedis*, la Curia Generalicia de los Clérigos Regulares Teatinos, residente en *S. Andrea della Valle* de Roma, con la siguiente denominación de cargos:

Proposito General: R. Mo. P. Francisco de P. Ragonesi.—*Consultores Generales residentes:* 1.º M. Rdo. P. Domingo Mottló, Procurador y Vicario General; 2.º M. Rdo. P. Juan B. Liciotti.—*Consultores Generales no residentes:* 1.º M. Rdo. P. Miguel J. Cerdá, Provincial de las Baleares; 2.º M. Rdo. P. Bernardo Montoliu, Provincial de Cataluña.—*Secretario General:* M. Rdo. P. Ramón Alimiras.

La benemérita y antiquísima Orden de los Clérigos Regulares de San Cayetano, ha entrado con la nueva organización en un periodo de actividad dispuesta á secundar los deseos del Sumo Pontífice que cifra en ella sus más lisonjeras esperanzas para bien de la Iglesia y de la Sociedad.

Dos años de acción catòlica en Barcelona

En la última de sus Memorias que con el título de «Dos Años de Acción Católica en Barcelona» ha publicado el Comité de Defensa Social, se agrupan por razón de naturaleza los trabajos realizados por aquella entidad bajo los epígrafes de Religión, política, Enseñanza, Propaganda é Intereses Económicos. Sin espacio para resumir la interesante labor de aquella entidad, diremos que en ella figuran hechos tan notorios como los de continuar las subvenciones volitivas suprimidas por Ayuntamientos sectarios, haber iniciado la oposición al tal llamado presupuesto municipal de cultura y la campaña contra las escuelas laicas de cuyos perniciosos efectos se advirtió á las autoridades y al gobierno antes de la semana trágica, haber laborado y sostenido la coalición de las derechas en Barcelona, propagado en infinidad de actos en Cataluña y fuera de ella las buenas doctrinas en todos los ordenes y favorecido los proyectos beneficiosos para el país. La publicación de esta Memoria ha valido el Comité placemos de innumerables entidades y personas y comunicaciones laudatorias de casi todos los

prelados españoles de los que el Emmo. Cardenal Arzobispo de Toledo ha escrito la carta del tenor literal siguiente: Sr. D. Cayetano Pareja, Secretario del Comité de Defensa Social=Barcelona=Muy Sr. mio: con verdadero placer he leído el ejemplar de su Memoria titulada «Dos años de acción Católica en Barcelona». La labor del Comité de Defensa Social ha sido realmente fecunda en este tiempo. La Religión y la Patria le deben insignes favores en los cuales yo veo preludios de otros mayores para lo sucesivo. Por esta razón no solo apruebo los trabajos que Vd. ha realizado, sino que pido á Dios que bendiga a cuantos toman parte en los múltiples tareas del Comité y hago votos para que tan útil organismo se extienda por toda España para combatir las peligrosas tendencias que se manifiestan en todos los ordenes con grave detrimento de los más sagrados intereses. Al enviar al Comité de Defensa Social mi más entusiasta enhorabuena, me es sumamente grato el ofrecerme de V. affmo. q. b. s. m.

EL CARDENAL AGUIRRE.

Aquest quinzenari se publica ab censura eclesiàstica.

ALMACENES MONTANER

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL "CAN BITLA,"

ROPAS BUENAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

Almanaque
BAYLLI-BAYLLIERE PER 1912
se ven a canostria.
FLORES DE TARDOR
POESIAS
per D Antoni Gelibert y Cano. Se venen a 1.50 ptes. exemplar a n-aquesta llibreria.

Ca-Nostra

QUINZENARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A dues pessetetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'escola los donám la suscripció a mitat de preu: a una pesseta l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho demanin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin al contat a nostra llibrería per 75 pess. cad'any, les regaliam la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARATURA?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MURTA, 5.—INCA.

Llibrería de Miquel Durán

LIBRETA DE INQUILINATO

Aquesta llibreta es molt convenient per formalisar els arrendaments de cases y pisos, puis a més del contracte dú 96 rebuts mensuals, trimestrals o anyals, axí com se vol. Val 10 céntims una, y a pesseta la dotzena.

CALENDARIS AMERICANS

Ja nos son arribats els de Sant Antoni de Padua y dins breu temps tendrem els del Cor de Jesús y altres qu'en tenim d'encarregats.

INCA, MURTA, 5.

IMPRESA DE CA-NOSTRA

Se confecciona tota classe de modelació de Jutjats municipals y Caxes rurals baix de inteligents direccions. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treballs ab prou y economia.

INCA, MURTA, 5.

Los Previsores del Porvenir

Asociación mútua nacional de ahorro par pensiones, capital ilimitado en constante progresión creciente constituido en Inscripciones Nominativas y depositados sus resguardos en el Banco de España. Cuenta corriente en el Banco de España. Oficina Central de la Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indiscutible. Doce millones de pesetas dan 480.000 de renta anual; de modo que Los Previsores del Porvenir, en 7 años de ahorro, han logrado tener más de 1.300 ptas. diarias de renta sujeto á los impuestos legales de tributación. Número de la última inscripción 116.781 socios y 13.025.000 pts. de capital. Inscripciones de 1 á 5 ptas. Para más detalles dirigirse á D. Pedro Antonio Pujadas Far. ORIENTE 12. INCA.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latin

La «Traducción interlineal del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Lhomonh, por don Pablo Ferrer, Ph.D.», es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal por ser un método práctico para aprender la traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Durán Murta 5, al precio de dos pesetas el ejemplar.

CASA PARA ALQUILAR

Hay una con dos pisos, cochera, jardín y agua en abundancia. Para más informes dirigirse á D. Miguel Pujadas, Abogado.—Cruz 2.—INCA.